

ДИРЕКТИВА 2005/71/ЕО НА СЪВЕТА

от 12 октомври 2005 година

относно специфична процедура за прием на граждани от трети страни за целите на провеждане на научноизследователска дейност

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 63, параграф 3, буква а) от него,

като взе предвид предложението на Комисията,

като взе предвид становището на Европейския парламент¹,

като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет²,

като взе предвид становището на Комитета на регионите³,

като има предвид, че:

- 1) С оглед консолидиране и структуриране на европейската изследователска политика, Комисията счете за необходимо през януари 2000 г. да създаде Европейска изследователска система като крайъгълен камък на бъдещите действия на Общността в тази област.
- 2) Като подкрепя Европейската изследователска система, Европейски съвет от Лисабон през март 2000 г. постави пред Общността целта до 2010 г. да стане най-конкурентната и динамична световна икономика на основана на знание;
- 3) Глобализацията на икономиката води до необходимостта от по-голяма мобилност на изследователите, факт който беше признат на шестата рамкова програма на Европейската общност⁴, когато тя отвори програмите си за научни работници извън Европейския съюз;
- 4) Броят на научните работници, от които Общността ще се нуждае до 2010 г., за да се достигне поставената от Европейския съвет в Барселона през март 2002 г. цел, в размер на 3% от БНП, инвестиран в научноизследователска дейност, е оценен на 700 000. Тази цел следва да бъде постигната посредством редица мерки, а именно:

¹ Становище, дадено на 12 април 2005 г. (все още не е публикувано в Официален вестник).

² ОВ С 120, 20.5.2005 г., стр. 60.

³ ОВ С 71, 22.3.2005 г., стр. 6.

⁴ Решение 1513/2002/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 27 юни 2002 г. относно шестата рамкова програма на Европейската общност за научни изследвания, технологично развитие и демонстрации, допринасяща за създаването на Европейската система за научни изследвания и за иновации (2002 г. – 2006 г.) (ОВ L 232, 29.8.2002 г., стр. 1). Решение, с изменено с Решение 786/2004/ЕО (ОВ L 138, 30.4.2004 г., стр. 7).

- да се увеличи привлекателността на научната кариера за младежите, да се насърчи участието на жените в научните изследвания, да се разширят възможностите за обучение и за мобилност в научните изследвания, да се подобрят перспективите за развитие за научни работници от Общността, да се отвори Общността към граждани на трети страни, които биха могли да бъдат приети за целите на изследователската работа;
- 5) настоящата директива е предназначена да съдейства за постигането на тези цели, посредством насърчаване на приема и мобилността на граждани на трети страни за изследователски цели за престой с продължителност повече от три месеца, с цел Общността да стане по-привлекателна за научни работници от целия свят, както и за да даде тласък на позицията ѝ като международен център за изследвания.
 - 6) Прилагането на настоящата директива не бива да насърчава “изтичането на мозъци” от развиващи се страни и икономики в преход. Следва да се вземат мерки, които да подпомогнат интеграцията на такива лица обратно в страните им на произход, както и миграцията на научни работници да бъде в партньорство със страните на произход, с оглед да се създаде ясна миграционна политика;
 - 7) За постигането на целите на Лисабонския процес също така е важно, за целите на извършването на научни изследвания, да се насърчава мобилността на научните работници, които са граждани на ЕС, и по-специално научни работници от държавите-членки, присъединили се през 2004 г., в рамките на Съюза;
 - 8) Като се има предвид степента на отвореност, наложена от промените в световната икономика, както и възможните изисквания да се достигне 3 процентната цел за БВП за инвестиции в областта на изследователската дейност, научни работници от трети страни, потенциално подходящи по настоящата директива, се дефинират в широк смисъл в съответствие с квалификациите им и с изследователския проект, който възнамеряват да осъществяват;
 - 9) Тъй като усилията, които следва да се положат за постигане на гореспоменатата 3 процентна цел засягат предимно частния сектор, който в резултат трябва да назначи повече научни работници през идните години, научноизследователските организации, които потенциално са подходящи по настоящата директива, принадлежат както на държавния, така и на частния сектор;
 - 10) Всяка държава-членка следва да гарантира, че възможно най-изчерпателната информация, редовно осъвременявана, относно научноизследователските организации, одобрени по настоящата директива, с които научните работници могат да сключат споразумения за прием, както и относно условията и процедурите за влизане и пребиваване на територията на тази страна за целите на провеждане на научноизследователска работа, според настоящата директива, е публично достояние, по-специално посредством Интернет;

- 11) Приемането на научни работници е удачно да бъде улеснено чрез създаване на процедура за прием, която не зависи от правоотношенията с изследователската организация домакин, както и чрез премахването на разрешителното за работа, което понастоящем е необходимо, освен разрешителното за постоянно пребиваване. Държавите-членки могат да приложат подобни правила за граждани на трети страни, които кандидатстват за прием с цел обучение във висше учебно заведение в съответствие с националната законодателна или административна практика, в контекста на научноизследователски проект;
- 12) В същото време, традиционните пътища за прием (като заетост или обучение) не бива да остават на заден план, особено за аспиранти, извършващи изследователска работа, които могат да бъдат изключени от диапазона на настоящата директива и чиито права и задължения се уреждат от Директива 2004/114/ЕО на Съвета от 13 декември 2004 г., относно условията на прием на граждани от трети страни с целите на следване, обмен на ученици, стаж или доброволна служба⁵;
- 13) Специфичната процедура за научни работници се основава на сътрудничество между научноизследователските организации и имиграционните органи в държавите-членки : тя предоставя на първите ключова роля в процедурата за прием, с оглед на улесняване и ускоряване на приема и уреждането на постоянно пребиваване на научни работници от трети страни в Общността, като същевременно се запазват прерогативите на държавите-членки по отношение на имиграционната политика;
- 14) Научноизследователските организации, предварително одобрени от държавите-членки, следва да имат възможност да сключат споразумение за прием с гражданин на трета страна за целите на извършване на научноизследователски проект. Държавите-членки, на основата това споразумение за прием, издават разрешително за постоянно пребиваване, ако са изпълнени условията за влизане и пребиваване в страната;
- 15) С цел Общността да стане по-привлекателна за научни работници от трети страни, техните социални и икономически права по време на престоя им се приравняват с тези на гражданите на страната-членка домакин в множество области. Освен това им се дава възможност да преподават във висши учебни заведения;
- 16) С настоящата директива се въвежда едно подобрение от значителна важност в областта на социалното осигуряване, като принципа за недискриминация се прилага директно и за лицата, идващи в държава-членка директно от трета страна. Въпреки това, настоящата директива не предоставя повече права от тези, които вече са предоставени в съществуващото законодателство на Общността в областта на социалното осигуряване за граждани на трети страни, които минават границата между страни-членки. Още, настоящата директива не предоставя права във връзка със ситуации, които стоят извън обхвата на действие на законодателството на

⁵ ОВ L 375, 23.12.2004 г., стр. 12

Общността, като например във връзка с членове на семействата, пребиваващи в трета страна;

- 17) От голямо значение е да се насърчава мобилността на гражданите на трета страна, приети за целите на провеждане на научно изследване, като средство за развитие и консолидиране на контактите и мрежите между партньори, както и като средство за създаване на ролята на Европейската област за изследвания на световно ниво. Научните работници следва да имат възможност за мобилност при условията, създадени с настоящата директива. Условията за мобилност по настоящата директива не бива да се отразяват на разпоредбите, които в момента уреждат признаването на валидността на документите за пътуване;
- 18) Да се обърне специално внимание на улесняването и съдействието за запазването на единството на членовете на семейството на научните работници, според Препоръка на Съвета от 12 октомври 2005 г., с цел да се улесни приема на граждани на трети страни за провеждане на научни изследвания в Европейската общност⁶;
- 19) С цел да се запази семейната единица и да се даде по-голяма възможност за мобилност, членове на семейството на научния работник трябва да имат възможност да се присъединят към него в друга държава-членка по условията, определени от националното законодателство на тази държава-членка, включително и задълженията ѝ, произтичащи от двустранни или многостранни споразумения;
- 20) На притежатели на разрешителни за пребиваване по принцип се разрешава да изпращат молба за кандидатстване, по време когато пребивават на територията на въпросната държава-членка ;
- 21) Държавите-членки имат право да искат от кандидатите такса за обработката на заявленията за разрешителни за пребиваване;
- 22) Директивата при никакви обстоятелства не се отразява на Регламент (ЕО) 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г., относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни⁷;
- 23) Целите на настоящата директива, а именно въвеждането на специална процедура за прием и приемането на условия за прием и пребиваване, приложими за граждани от трета страна, за престой от повече от три месеца в държавите-членки, с цел да се проведе научноизследователски проект по споразумение за прием с научноизследователска организация, не могат да бъдат постигнати в задоволителна степен от държавите-членки, особено що се касае за осигуряването на мобилност между държавите-членки, и по тази причина могат да бъдат постигнати по-добре от

⁶ Виж стр. 26 от този Официален вестник

⁷ ОВ L 157, 15.6.2002 г., стр. 1

- Общността. Общността има право да вземе мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигане на тези цели;
- 24) Държавите-членки следва да приведат в действие разпоредбите на настоящата директива без да дискриминират на основание на пол, раса, цвят на кожата, етнически или социален произход, генетични характеристики, език, религия или вярвания, политически или други убеждения, принадлежност към национално малцинство, благосъстояние, рождение, инвалидност, възраст или сексуална ориентация;
- 25) Настоящата директива отчита основните права и съблюдава признатите в Хартата на основните права на Европейския съюз принципи;
- 26) В съответствие с параграф 34 от Вътрешноинституционалното споразумение за по-добро законотворчество, държавите-членки ще бъдат насърчавани да изготвят, за себе си и в интерес на Общността, собствени таблици, които доколкото е възможно, да отразяват взаимната връзка между настоящата директива и мерките за нейното транспониране, както и да публикуват тези таблици;
- 27) В съответствие с член 3 от Протокола за позицията на Обединеното кралство и Ирландия, приложен към Договора за Европейски съюз и към Договора за създаване на Европейската общност, Ирландия е дала предизвестие с писмо на 1 юли 2004 г., относно желанието си да участва в приемането и прилагането на настоящата директива;
- 28) в съответствие с членове 1 и 2 от Протокола за позицията на Обединеното кралство и Ирландия, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за създаване на Европейската общност и без да накърнява член 4 от настоящия протокол, Обединеното кралство не участва в приемането на настоящата директива, тя не създава задължения и не се прилага от него;
- 29) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокола за позицията на Дания, приложен към Договора за Европейски съюз и към Договора за създаване на Европейската Общност, Дания не участва в приемането на настоящата директива, тя не създава задължения за нея и не се прилага от нея,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

ГЛАВА I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1

Цел

Настоящата директива предвижда условията за приемане на научни работници от трети страни в държавите-членки за срок, по-голям от три месеца, за целите на провеждане на научноизследователски проекти по споразумения за прием с научноизследователски организации.

Член 2

Определения

За целите на настоящата директива:

а) „гражданин на трета страна” означава всяко лице, което не е гражданин на Съюза, по смисъла на член 17, параграф 1 от Договора;

б) „научно изследване” означава творчески процес, който е започнат систематично, с цел да се увеличи обема на знания, включително познания за човека, културата и обществото, и използването на този запас от знания с цел да се намерят нови негови приложения;

в) „научноизследователска организация” означава държавна или частна организация, която провежда научни изследвания и която е одобрена за целите на настоящата директива от държава-членка в съответствие със законодателството или административната практика на последната;

г) „научен работник” означава гражданин на трета страна, притежаващ необходимата степен на висше образование, която дава достъп до докторски програми, избран от научноизследователска организация за разработване на научноизследователски проект, за който нормално е необходима горната степен на квалификация;

д) „разрешително за пребиваване” означава всяко разрешително, под условието „научен работник”, издадено от органите на държава-членка, позволяващо на гражданин на трета страна да пребивава законно на нейна територия, в съответствие с член 1, параграф 2, буква а) от Регламент (ЕО) 1030/2002.

Член 3

Обхват на действие

1. Настоящата директива се прилага за граждани на трети страни, които кандидатстват за прием на територията на държава-членка с цел да разработват научноизследователски проект.

2. Директивата не се прилага за:

а) граждани на трети страни, които пребивават в държава-членка като кандидати за международна закрила или по временни схеми за закрила;

б) граждани на трети страни, които кандидатстват за пребиваване в държава-членка като учащи, по смисъла на Директива 2004/114/ЕО, с цел да извършват научно изследване, в резултат на което ще придобият докторска степен;

в) граждани на трети страни, чието експулсиране е прекратено по фактически или законови причини;

г) научни работници, които са командироваани от научноизследователска организация към друга научноизследователска организация в друга държава-членка.

Член 4

По-благоприятни разпоредби

1. Настоящата директива се прилага без да накърнява по-благоприятни разпоредби на:

а) двустранни или многостранни споразумения, сключени между Общността или между Общността и нейните страни-членки, от една страна, и една или повече трети страни, от друга страна;

б) двустранни или многостранни споразумения, сключени между една или повече страни-членки и една или повече трети страни.

2. Настоящата директива не засяга правата на държавите-членки да приемат или запазят по-благоприятни разпоредби за лицата, за които директивата се прилага.

ГЛАВА II

НАУЧНОИЗСЛЕДОВАТЕЛСКИ ОРГАНИЗАЦИИ

Член 5

Одобрение

1. Научноизследователска организация, която желае да приеме научен работник по процедурата за прием, предвидена в настоящата директива, първо трябва да бъде одобрена за тази цел от засегнатата държава-членка.

2. Такова одобряване на научноизследователска организация се извършва в съответствие с процедурите, изложени в националното законодателство, или административните практики на държавите-членки. Кандидатурите за одобрение от страна на държавни или частни организации се изготвят в съответствие с тези процедури и се основават на предвидените им от закона задачи или корпоративните им цели, в зависимост от това какво е удачно, и на доказателството, че могат да проведат научно изследване.

Одобренията се предоставят на научноизследователска организация за срок, не по-кратък от 5 години. По изключение, държавите-членки могат да предоставят одобрение за по-кратък срок.

3. Държавите-членки могат да се нуждаят, в съответствие с националните си законодателства, от писмена гаранция от страна на научноизследователската организация, че в случай, при който научен работник остане незаконно на територията на засегнатата държава-членка, гореспоменатата организация отговаря за възстановяването на разходите, свързани с неговия/нейния престой, както и за връщането на понесените от обществото разходи. Финансовата отговорност на научноизследователската организация приключва най-късно шест месеца след прекратяването на споразумението за прием.

4. Държавите-членки предвиждат, че в рамките на двумесечен срок от датата на изтичането на споразумението за прием, одобрената организация предоставя на компетентните органи на страната-членка потвърждение, че за всеки един от научноизследователските проекти, по отношение на който е подписано споразумение за прием съгласно член 6, изпълнението на задачите е приключило.

5. За целите на настоящата директива компетентните органи във всяка държава-членка редовно публикуват и актуализират списъка с научноизследователските организации.

6. Дадена държава-членка, освен другите взети мерки, би могла да откаже да поднови, или да вземе решение да оттегли одобрението си на научноизследователска организация, която вече не отговаря на условията, предвидени в параграфи 2, 3 и 4, както и в случаи, когато одобрението е придобито с измама или когато научноизследователска организация е подписала споразумение за прием с гражданин на трета страна посредством измамни действия или небрежно. Когато одобрение бъде отказано или оттеглено, на засегнатата организация може да бъде забранено да кандидатства повторно за одобрение за срок до пет години от датата на публикуването на решението или оттеглянето или неподновяването.

7. Държавите-членки могат да определят в националните си законодателства последствията от оттегляне на одобрение, или от отказ да се поднови одобрението за съществуващи споразумения за прием, сключени в съответствие с член 6, както и последствията за разрешителните за пребиваване на засегнатите научни работници.

Член 6

Споразумение за прием

1. Научноизследователска организация, желаеща да приеме научен работник, следва да подпише споразумение за прием с последния, с което научният работник се задължава да завърши научноизследователския проект, а организацията се задължава да го приеме за тази цел, без да накърнява член 7.

2. Научноизследователски организации могат да подписват споразумения за прием, само ако са изпълнени следните условия:

а) научноизследователският проект е приет от съответните органи в организацията, след преглед на:

i) целта и продължителността на научното изследване, дали са налични необходимите финансови ресурси, за да се извърши такова;

ii) квалификациите на научния работник с оглед на целите на научното изследване, доказани със заверено копие на дипломите за квалификацията му в съответствие с член 2, буква г);

б) по време на престоя си научният работник има достатъчни месечни средства, за да покрие разходите си и разходите по връщането си, в съответствие с минималната сума, публикувана за целта от страната-членка, без да се обръща към системата за социално подпомагане на страната-членка;

в) по време на престоя си научният работник има здравна застраховка за всички рискове, които обикновено се покриват за граждани на засегнатата държава-членка;

г) споразумението за прием определя правните отношения и работните условия на научните работници.

3. След като споразумението за прием е подписано, от научноизследователската организация може да се изиска, в съответствие с националното законодателство, отделно заявление, в което да потвърди, че за разходите по смисъла на член 5, параграф 3 е поета финансова отговорност.

4. Когато научният работник не е приет, или когато правните отношения между научния работник и научноизследователската организация бъдат прекратени, споразумението за прием автоматично става невалидно.

5. Научноизследователските организации незабавно следва да информират съответните органи в държавите-членки, за случаи, които е вероятно да попречат на осъществяването на споразумението за прием.

ГЛАВА III

ПРИЕМ НА НАУЧНИ РАБОТНИЦИ

Член 7

Условия за прием

1. Гражданин на трета страна, който кандидатства за прием за целите, указани в настоящата директива:

а) представя валидни пътни документи според националното законодателство. Държавите-членки могат да изискат срокът на валидност на документите за пътуването да покрива най-малко продължителността на разрешителното за пребиваване;

б) представя споразумение за прием, подписано с научноизследователска организация в съответствие с член 6, параграф 2;

в) когато е необходимо, представя заявление за финансова отговорност, издадено от научноизследователска организация в съответствие с член 6, параграф 3; и

г) не представлява опасност за държавната политика, обществената сигурност или здраве. Държавите-членки проверяват дали всички условия по подточки а), б), в) и г) са спазени. Държавите-членки проверяват условията, на които се основава споразумението за прием и при които то е сключено.

2. Ако проверките по параграфи 1 и 2 са завършили и резултатът от тях е положителен, научните работници се приемат на територията на държавите-членки, за да извършват задълженията си по споразумения за прием.

Член 8

Срок на разрешителното за пребиваване

Държавите-членки издават разрешително за пребиваване за срок от поне 1 година и го подновяват, ако условията, предвидени в членове 6 и 7 все още са налице. Ако е планирано научноизследователският проект да продължи по-малко от една година, разрешителното за пребиваване се издава за продължителността на проекта.

Член 9

Членове на семейство

1. Когато държава-членка вземе решение да предостави разрешително за пребиваване на членовете на семейството на научния работник, продължителността на валидност на техните разрешителни за пребиваване следва

да е същата, както тази на разрешителното за пребиваване, издадено на научния работник, дотолкова, доколкото това се позволява от срока на валидност на документите им за пътуване. В съответно оправдани случаи, продължителността на разрешителното за пребиваване на член от семейството на научния работник може да бъде намалена.

2. Издаването на разрешително за пребиваване на членове на семейството на научен работник, приет в държава-членка, не зависи от изискването за минимален срок на пребиваване на научния работник.

Член 10

Оттегляне или неподновяване на разрешително за пребиваване

1. Държавите-членки могат да оттеглят или да откажат да подновят разрешително за пребиваване, което е издадено на основание на настоящата директива, когато то е придобито с измамни средства или когато изглежда, че притежателят му не отговаря или вече не отговаря на условията за влизане и пребиваване, предвидени в членове 6 и 7, или пребивава за цели, различни от целите за които му е предоставено разрешение.
2. Държавите-членки могат да оттеглят или да откажат да подновят разрешително за пребиваване поради обществени причини, причини от обществена сигурност или обществено здраве.

ГЛАВА IV

ПРАВА НА НАУЧНИТЕ РАБОТНИЦИ

Член 11

Преподавателска дейност

1. Научните работници, които са приети съгласно настоящата директива, могат да преподават в съответствие с националното законодателство.
2. Държавите-членки могат да зададат максимален брой часове или дни за преподаване.

Член 12

Равнопоставено отношение

Притежателите на разрешителни за пребиваване имат правото на равнопоставено отношение с местните жители относно:

а) признаване на дипломи, сертификати и други професионални квалификации съгласно съответните национални процедури;

б) работни условия, включително заплащане и освобождаване от работа;

в) клонове на социалното осигуряване, както са определени им в Регламент (ЕИО) 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 г., за прилагането на схеми за социално осигуряване на наети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността⁸. Специалните разпоредби в приложението към Регламент (ЕО) 859/2003 на Съвета от 14 май 2003 г., за разширяване на приложното поле на разпоредбите на Регламент (ЕИО) № 1408/71 и Регламент (ЕИО) № 574/72 за граждани на трети страни, които все още не са субект на тези разпоредби единствено на основание тяхното гражданство⁹, се прилагат съответно;

г) данъчни преференции;

д) достъп до стоки и услуги и до предлагането на стоки и услуги, които са достъпни на обществеността.

Член 13

Мобилност между държавите-членки

1. На гражданин на трета страна, който е приет като научен работник по настоящата директива, се разрешава да извършва част от своите научни изследвания в друга държава-членка при условията, които са установени в този член.
2. Ако научен работник остане на територията на друга държава-членка за срок до три месеца, научното изследване може да се извърши на основание споразумението за прием, сключено в първата държава-членка, ако той има достатъчно финансови средства в другата държава-членка и не се счита за заплаха на обществения ред, сигурност или здраве в другата държава-членка.
3. Ако научният работник остане в друга държава-членка за срок, по-дълъг от три месеца, държавите-членки имат право да изискат подписването на ново споразумение за прием за извършване на научноизследователската дейност в тази държава-членка. При всички случаи, условията, които са предвидени в членове 6 и 7, трябва да бъдат изпълнени по отношение на съответната държава-членка.
4. Когато съответното законодателство предвижда изискването за виза или разрешително за пребиваване, с цел лицето да притежава достатъчна мобилност, такава виза или разрешително се издава в кратък срок, в рамките на срок, който не

⁸ ОВ L 149, 5.7.1971 г., стр. 2. Регламент, последно изменен с Регламент 647/2005 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 117, 4.5.2005 г., стр. 1).

⁹ ОВ L 124, 20.5.2003 г., стр. 1.

възпрепятства провеждането на научното изследване, докато същевременно оставя на компетентните органи достатъчно време за обработка на кандидатурите.

5. Държавите-членки не изискват от научния работник да напусне териториите им, с цел да кандидатства за виза или разрешително за пребиваване.

ГЛАВА V

ПРОЦЕДУРА И ПРОЗРАЧНОСТ

Член 14

Заявления за кандидатстване за прием

1. Държавите-членки определят дали заявленията за разрешителни за пребиваване се изготвят от научния работник или от съответната научноизследователска организация.
2. Заявленията се обработват и разглеждат, докато съответният гражданин на трета страна пребивава извън територията на държавите-членки, в които желае да бъде приет.
3. Държавите-членки приемат, в съответствие с националните си законодателства, заявления, които са подадени от съответният гражданин на трета страна вече се намира на тяхна територия.
4. Съответната държава-членка предоставя на гражданин на трета страна, който е подал заявление, и който отговаря на условията по членове 6 и 7, всички улеснения за получаване на необходимите визи.

Член 15

Процедурни гаранции

1. Компетентните органи на държавите-членки вземат решение по заявлението във възможно най-кратки срокове и, когато това е целесъобразно, предвиждат ускорени процедури.
2. Ако информацията в подкрепа на заявлението е незадоволителна, разглеждането на кандидатурата може да се отложи временно и компетентните органи информират кандидата за допълнителната информация, от която се нуждаят.
3. Всяко решение, с което се отхвърля кандидатура за разрешително за пребиваване се съобщава на съответния гражданин на трета страна в съответствие с процедурите за известяване съгласно съответното национално законодателство.

Известяването съдържа възможните за правните средства за защита и сроковете, в които тя трябва да се осъществи.

4. Когато заявление бъде отхвърлено, или разрешително за пребиваване, издадено в съответствие с настоящата директива, бъде оттеглено, засегнатото лице има правото да обжалва тези решения пред органите на съответната държава-членка.

ГЛАВА VI

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 16

Доклад

Периодично, и за първи път не по-късно от три години след влизането в сила на настоящата директива, Комисията докладва на Европейския парламент и на Съвета относно прилагането на директивата от държавите-членки, и ако е необходимо предлага изменения,

Член 17

Транспониране

1. До 12 октомври 2007 г. Държавите-членки въвеждат в сила законите, подзаконовите и административните разпоредби, които са необходими за да се съобразят с настоящата директива,.

Когато държавите-членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

2. Държавите-членки съобщават на Комисията текстовете на основните разпоредби от националните си законодателства, които те са приели в областта, която е регулирана от настоящата директива.

Член 18

Преходни разпоредби

Чрез дерогация на разпоредбите на глава III, държавите-членки не са задължени да издават разрешителни, в съответствие с настоящата директива, под формата на разрешителни за пребиваване за срок до две години, след датата по член 17, параграф 1.

Член 19

Обща зона за пътувания

Разпоредбите на настоящата директива не се отразяват на правата на Ирландия да запази споразуменията на Общата зона за пътувания, за която се посочени в Протокола, приложен към Договора от Амстердам, към Договора за Европейски съюз и към Договора за създаване на Европейската общност, относно прилагането на определени аспекти на член 14 от Договора за създаване на Европейската общност по отношение на Обединеното кралство и Ирландия.

Член 20

Влизане в сила

Директивата влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в Официален вестник на Европейския съюз.

Член 21

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите-членки, в съответствие с Договора за създаване на Европейската общност.

Съставено в Люксембург на 12 октомври 2005 година.

За Съвета:

Президент

C. CLARKE